

L'emperadriu rebel

Títol original: *Corsage* **Direcció i guió:** Marie Kreutzer **País:** Àustria **Durada:** 114 min **Any:** 2022 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Vicky Krieps, Colin Morgan, Florian Teichtmeister, Finnegan Oldfield, Aaron Friesz, Raphael von Bargen, Alma Hasun...
Fotografia: Judith Kaufmann **Distribuïdora:** Adso Films **Estrena a Espanya:** 02/12/2022

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en català / Versió original subtitulada en català

SINOPSI

El Nadal de 1877, Elisabet d'Àustria (Sissí) celebra el seu 40 aniversari. Com a primera dama d'Àustria i esposa de l'emperador Francesc Josep I, no se li permet expressar-se i ha de continuar sent la bella jove emperadriu per sempre. Per complir aquestes expectatives, segueix un estricte règim de dejuni, exercici, pentinats i mesuraments diaris de la cintura. Asfixiada per aquestes convencions, afamada de coneixement i de vida, Elisabet es rebel·la cada cop més contra aquesta imatge. (Sensacine)

CRÍTICA

20/05/2022 - CANES 2022: La directora Marie Kreutzer i l'actriu Vicky Krieps es reuneixen en aquesta mirada alternativa a la vida de Sissí l'emperadriu

"A la gent no li agraden les coses etèries", comenta l'Elisabet que interpreta **Vicky Krieps**, és a dir, Sissí, a un dels primers inventors del cinema per explicar per què el cel·luloide no es va convertir en un mitjà popular a l'Àustria de finals del segle XIX. És un dels molts moments irònics de la pel·lícula **L'emperadriu rebel**, marcadament etèria, de la directora **Marie Kreutzer**, que s'ha presentat a la secció Un Certain Regard del Festival de Canes.

Des que va semblar sortir del no-res, protagonitzant amb Daniel Day-Lewis *El hilo invisible*, de Paul Thomas Anderson, Krieps ha estat la persona a qui han recorregut sempre els directors que necessiten una actriu que interpreti una misteriosa musa a qui els homes que l'envolten impedeixen florir. Però el personatge que interpreta aquesta vegada, l'emperadriu Elisabet d'Àustria, ha fet 40 anys i ja està farta que els homes, o qualsevol, li diguin què ha de fer. Ha arribat el moment de fer les coses a la seva manera i de divertir-se, en comptes que només es diverteixi el poble.

El títol ("cosset") podria suggerir que aquesta pel·lícula tracta sobre una dona que viu constreta a la societat, però Kreutzer també es delecta mostrant com els homes de l'època són igualment ostatsges de l'etiqueta social del seu temps. L'aristocràcia ha d'actuar d'una manera determinada, i el marit d'ella, Francesc Josep (**Florian Teichtmeister**), sent el pes del món sobre les espatlles. La situació política del país i de tot Europa no és bona per als ungits en néixer, però el fet que la seva dona tingui arrugues i cabells blancs és el que realment el convertirà en la riota davant el poble. Així que necessita una dona més jove amb qui deixar-se veure per demostrar que segueix sent viril i fort. La Sissí ja està farta d'ell, i fins i tot s'encarrega personalment de buscar-li una amant.

És l'Àustria de 1897, quan les dones tenen la sort de viure fins més enllà dels cinquanta anys. I quan ho fan, no agraden als homes. L'emperadriu està avorrida de la vida palatina, sobretot ara que només hi és per fer tasques cerimonials. Les converses amb el seu marit solen tenir lloc de cap a cap de taules interminablement llargues. Kreutzer utilitza amb destresa la distància i la mida de l'enquadrament per expressar la naturalesa de les relacions al llarg de l'obra. Fins i tot als fills els cria el servei. Elisabet decideix abandonar Viena temporalment i es dirigeix primer a Northumberland, Anglaterra, i després a Baviera, on es troba amb vells amors i amics.

Tot està explicat amb una sensibilitat moderna, res a veure amb la famosa representació de la Sissí de Romy Schneider com una monarca jove i obedient a les tres pel·lícules de *Sissí* rodades per a la televisió entre 1957 i 1959. La directora Marie Kreutzer accentua la perspectiva moderna a través de l'enginyosa selecció musical, primer escollint temes moderns i després emprant música creada *ad hoc* per **Camille** com a part diegètica de l'acció.

Més d'un dirà que és la filla il·legítima de *Spencer*, de Pablo Larraín, i de *María Antonieta*, de Sofia Coppola, però és millor que totes dues. És una pel·lícula precisa, atrevida i intrigant, tan bona que es mereix participar a la competició. Kreutzer i Krieps ja van treballar juntes a *We Used to Be Cool*, sobre una jove mare que afronta la maternitat, i aquí se senten ecos d'aquella pel·lícula.

Kaleem Aftab – cineuropa.org